

i vide Kredse, hvor man vil savne den livsglade og afholdte Mand, der kun blev 56 Aar gammel, og som til det sidste bevarede sit gode, smittende Humør, skønt hans Helbred i flere Aar har været vaklende.

Rahbek var af jysk Bondeæt og fik i ung Alder sin egen Landbrugsbedrift, som han drev med Flid og anerkendt Dygtighed. Gaarden og Hjemmet var for ham det centrale i Tilværelsen, men uden at han derfor gik uden om de samfundsmæssige Opgaver, som meldte sig for ham, og som han med sin sunde Forstand og sit vindende Væsen havde gode Betingelser for at tage op. Efter at have gjort et Arbejde for Vestsres Ungdom paa sin Egn blev

han Medlem af denne Forenings Landsorganisation og senere en Tid dens Formand, ligesom gennem Aarene mange andre Tillids- hverv af politisk og økonomisk Art blev overdraget ham.

Paa Rigsdagen har Rahbek med et Par korte Afbrydelser haft Sæde fra 1922 til sin Død. Han var i 1922-29 og 1932-35 Folketingsmand og blev i 1936 indvalgt i Landstinget, som han siden har været Medlem af. Som Politiker fastholdt vor afdøde Kollega Livet igennem et af Højskoleophold i de unge Aar præget folkeligt frisindet Livssyn, og han kæmpede med Karakterstyrke for, hvad der for ham stod som det rette, men tillige med For- handlingsvillighed over for anderledes tænkende. De stærke Ord og de yderliggaaende Standpunkter var ikke Rahbeks Sag. Hans Tale var jævn og ligetil, og det faldt ham let at finde Udtryk for, hvad man tænkte og følte i de Befolkningslag, hvor han hørte hjemme.

Jens Rahbek vil blive mindet som en retlinet Personlighed, der ikke glemte Helheden for de Interesser, han i særlig Grad var sat til at varetage, og som et hjertensgodt Menneske, der paa tværs af alle Partiskel vandt sig Venner overalt, hvor han fær- dedes.« (L. Sp. 736).
